

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینۀ ایران

فرستنده: انجمن قلم ایران در تبعید
۱۷ دسمبر ۲۰۱۴

IRANIAN PEN CENTER (IN EXILE)

قطعه‌نامه هشتادمین کنگرهٔ بین‌جهانی علیه جمهوری اسلامی ایران

بیشکک - قیرقیزستان، بیست و نهم سپتمبر تا دوم اکتوبر ۲۰۱۴

تغییر دولت در جمهوری اسلامی ایران در ماه اگست ۲۰۱۳ میلادی، امید تازه‌ای برای گشایش فضای سیاسی به وجود آورده بود؛ اما با وجود وعده‌های حسن روحانی رئیس‌جمهور دربارهٔ پیش‌برد و پشتیبانی از آزادی بیان، این دولت علی‌رغم چند اقدام نمایی؛ تاکنون کوچک‌ترین گامی در این مورد بر نداشته است.

در واقع پس از آزادی نسرين ستوده وکیل دادگستری و یک روزنامه‌نگار در سپتمبر ۲۰۱۳، همچنان شمار بسیاری از روزنامه‌نگاران در زندان‌ها به سر می‌برند و بازداشت‌های سیاسی نیز ادامه دارد. از این جمله می‌توان به عنوان نمونه به بازداشت دو تن از شاعران، فاطمه اختصاری و مهدی موسوی در هفتم دسمبر ۲۰۱۳ اشاره داشت که بیشتر از یک ماه در زندان به سر بردند. به تازگی نیز بسیاری از فعالان فرهنگی به خاطر بیان باورهای خود دستگیر شده و هم‌اکنون در زندان‌ها به سر می‌برند. همچنین در ماه‌های اخیر شمار زیادی روزنامه‌نگار و فلمساز دستگیر و زندانی شده‌اند که از جمله آن‌ها می‌توان از؛ صبا آذر پیک - روزنامه‌نگار، مهناز محمدی - فلمساز، مهدی خزعلی - وبلاگ نویس (وی چندی پیش آزاد شد)، ریحانه طباطبائی - روزنامه‌نگار و مرضیه رسولی - روزنامه‌نگار و وبلاگ‌نویس نام برد.

در عین حال انتشار بسیاری از روزنامه‌ها نیز متوقف شده است و شمار بسیاری از روزنامه‌نگاران، وبلاگ‌نویسان، نویسندگان، کنشگران و پشتیبانان آزادی زبان‌های مادری مربوط به اقلیت‌های ملی که جز استفاده مسالمت‌آمیز از حق آزادی بیان خود حرکت دیگری انجام نداده‌اند، در زندان به سر می‌برند.

سیاست‌های محدودکنندهٔ دولت تازه، قدرت دسترسی مردم ایران را به اطلاعات و تماس‌های خصوصی از راه اینترنت را بسیار محدود کرده است. سانسور گسترده به صورت پدیده‌ای خفه‌کننده‌تر از پیش، در تمام زمینه‌های زندگی

سیاسی، اجتماعی و فرهنگی اعمال می‌شود: کتاب‌هایی که پس از گذر از مرحله‌های طولانی بازبینی «قانونی و مذهبی» وزارت ارشاد اسلامی، پروانه چاپ دریافت کرده‌اند، دوباره گرفتار تیغ سانسور دولتی می‌شوند. شمار روز افزونی از نویسندگان از ترس بازداشت اجباری، شکنجه و رفتار خشونت‌آمیز نهادهای دولت و حتا از ترس اعدام، در حال فرار از ایران هستند. برخی دیگر از این فعالان فرهنگی نیز در حال تعطیل حرفه خود اند؛ و دیگر تحمل فشارهای کنونی را ندارند.

پن جهانی از مسوولان جمهوری اسلامی ایران، خواهان رعایت موردهای زیر است :

- آزادی فوری و بدون قید و شرط نویسندگان، روزنامه‌نگاران و وبلاگ‌نویسان که تنها در پیوند با به کارگیری حق مسالمت‌آمیز خود برای آزادی بیان اقدام کرده‌اند.

- لغو هرگونه سانسور و اجازه انتشار اطلاعات همخوان با موازین بین‌المللی حقوق بشر.

- پایان دادن به سرکوب و تبعیض اقلیت‌های ملی از جمله اجازه دادن به آنان برای بیان آزادانه به زبان انتخابی خود؛ هم به گونه گفتاری و هم به صورت نوشتاری و همچنین مجاز بودن به ترویج و گسترش ارزش‌های فرهنگی و نشر و پخش ادبیات خود.

- رعایت تعهدهای جمهوری اسلامی ایران به پیمان‌های بین‌المللی حقوق بشر برای پشتیبانی از حق آزادی بیان و گردهمایی و تشکل.

ترجمه و تکثیر: انجمن قلم ایران در تبعید

* پیوست: فهرست مستند نام زندانیان در جمهوری اسلامی ایران که در سال ۲۰۱۳ از سوی مرکز پن جهانی گرد آوری شده است.